

Sygn. akt VIII C 185/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Bartłomiej Koelner

Protokolant: Bernadeta Piskorek

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa: (...) **Wyższej Szkoły (...) z siedzibą we W.**

przeciwko: **A. N.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. N. na rzecz strony powodowej (...) Wyższej Szkoły (...) z siedzibą we W. kwotę 970,00 zł (dziewięćset siedemdziesiąt złotych) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 19 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 227,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód - Wyższa Szkoła (...) we W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej A. L. kwoty 970 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód podał, że zawarł z pozwaną umowę nr (...) określającą zasady ponoszenia opłat za studia, zgodnie z art. 160 ust. 3 prawa o szkolnictwie wyższym. W dniu 01.10.2008r. została wydana decyzja o wpisaniu pozwanej na listę studentów na kierunku filologia angielska. Pozwana została skreślona z listy studentów decyzją z dnia 31.10.2009 r. z powodu niezaliczenia semestru. Pozwana zgodnie z umową zobowiązana była do uiszczenia opłaty 2850 zł za każdy semestr akademicki, w 12 ratach miesięcznych po 475 zł. Pomimo ciężącego na niej obowiązku pozwana nie uiszczyła łącznej kwoty 970 z tytułu czesnego za wrzesień i październik 2009 r. oraz 20 zł tytułem opłaty manipulacyjnej za nieterminowe dokonanie wpłaty.

W dniu 3 stycznia 2013 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Od powyższego nakazu pozwana wniosła sprzeciw i zaskarżając go w całości wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych.

W sprzeciwie pozwana zgłosiła zarzut przedawnienia roszczenia (art. 751 pkt 2 kc).

Pozwana przyznała, iż była studentką (...) Wyższej Szkoły (...) i została skreślona z listy studentów. Podała, iż nie miała świadomości jakiegokolwiek zadłużenia u powoda, albowiem w Decyzji Dziekana (...) został skreślony pkt. 6 dot. niewniesienia opłat związanych z odbywaniem studiów, jak również nie była wzywana do zapłaty spornej kwoty.

W toku postępowania stanowisko stron nie uległo zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20.09.2008 r. powód Wyższa Szkoła (...) we W. jako (...) i pozwana A. L., jako (...) zawarli umowę nr (...), której przedmiotem było określenie odpłatności za studia oraz innych zobowiązań stron z tytułu uczestnictwa kandydata na studia (studenta) w studiach prowadzonych przez powoda na kierunku Filologia Angielska - § 1 ust. 1 umowy.

Studia stanowią świadczenie Uczelni, terminowe, podzielone na 2 semestry w roku akademickim - § 3 ust. 1 umowy.

Oплата za naukę – czesne za semestr – wynosiła 2 850 zł i miała być uiszczana jednorazowo za semestr z góry. Na wniosek studenta mogła zostać rozłożona na 6 miesięcznych rat po 475 zł. Rozłożenie na raty nie zwalniało z obowiązku zapłaty całej należności za semestr - § 3 ust. 3 umowy.

Czesne uiszczane w miesięcznych ratach płatne było od września do lutego za semestr zimowy i od marca do sierpnia za semestr letni, do 10-go dnia każdego miesiąca - § 3 ust. 4 umowy.

W razie opóźnienia w zapłacie czesnego, o ile nie uzgodniono sposobu oraz terminu uregulowania zaległości, Uczelnia wysłała do Studenta wezwanie do zapłaty; zryczałtowane koszty każdorazowego upomnienia w wysokości 20 zł ponosi student.- § 5 ust. 3 umowy.

Student zobowiązuje się informować Uczelnię o każdorazowej zmianie adresu zamieszkania. Zobowiązuje się również podać adres e-mail, z którego regularnie odbiera korespondencję i informować o jego każdorazowych zmianach - § 6 ust. 1 umowy.

/ **dowód:** umowa nr (...)– k. 10-11 /

Decyzją Dziekana Wydziału Filologii i (...) z dnia 01.10.2008 r. pozwana A. L. została przyjęta na pierwszy rok studiów prowadzonych przez powoda na kierunku Filologia w roku akademickim 2008/2009.

/ **dowód:** decyzja – k. 12 /

Pozwana uiszczala czesne w ratach w kwocie 475 zł. Wszystkie dokonane przez pozwaną wpłaty nastąpiły po upływie oznaczonego w umowie terminu płatności, tj. po 10 –tym dniu każdego kolejnego miesiąca. Pozwana nie dokonała zapłaty rat za wrzesień i październik 2009 r.

/ **dowód:** zestawienie obrotów i sald – k. 15-18 /

Regulamin studiów prowadzonych przez Wyższą Szkołę (...) we W. przewiduje, iż:

Dziekan może skreślić z listy studentów - § 23 ust. 2 – w przypadku:

1. niezyskania zaliczenia semestru lub roku w wymaganym terminie,
2. niewniesienia opłat związanych z odbywaniem studiów,
3. stwierdzenia braku postępów w nauce,

/ **dowód:** wyciąg z regulaminu – k. 14 /

Decyzją Dziekana Wydziału Filologii i (...) z dnia 31.10.2009 r., pozwana A. L. została skreślona z listy studentów z powodu niezyskania zaliczenia semestru lub roku w wymaganym terminie na podstawie § 23 ust. 2 pkt 1 regulaminu studiów.

/ **dowód:** decyzja – k. 13; /

Strona powodowa wzywała pozwaną drogą elektroniczną do zapłaty nieuiszczonych rat czesnego, kierując wezwania na adres: (...)

/ **dowód:** - wydruki e-mail – k. 37-43/

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód dochodził od pozwanej należności z tytułu opłaty za studia językowe prowadzone przez powoda, na które pozwana została przyjęta w październiku 2008 r. Studia te miały charakter odpłatny i strony zawarły umowę określającą zasady odpłatności, wysokość i terminy płatności czesnego. Pozwana zgodnie z tą umową była zobowiązana do uiszczenia opłaty za semestr w kwocie 2 850 zł. Opłata została rozłożona na 6 miesięcznych rat po 475 zł. Pozwana uiszczyła jedynie część rat z wyjątkiem należności za wrzesień i październik 2009 r.

Pozwana nie kwestionowała zawarcia z powodem umowy w przedmiocie odpłatności za studia, jej postanowień oraz wysokości czesnego. Zarzuciła jednakże, że roszczenie powoda uległo przedawnieniu.

Zarzut ten w ocenie Sądu nie zasługiwał na uwzględnienie. Zgodnie z art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Roszczenie powoda nie jest ani roszczeniem okresowym ani roszczeniem związanym z działalnością gospodarczą.

Powód jest uczelnią niepubliczną w rozumieniu ustawy z dnia 27.07.2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym. Zgodnie zaś z art. 106 tej ustawy prowadzenie przez uczelnię m.in. działalności dydaktycznej nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Uczelnia wprawdzie może prowadzić działalność gospodarczą w zakresie i formach określonych w statucie, jednak działalność ta powinna być wyodrębniona organizacyjnie i finansowo od działalności, o której mowa w art. 13 i 14 ustawy, a zatem od działalności dydaktycznej. Z powołanej ustawy wynika, iż kształcenie czy też świadczenie usług edukacyjnych nie stanowi działalności gospodarczej. Nie można zatem uznać, że roszczenie powoda podlega trzyletniemu terminowi przedawnienia wskazane-mu w art. 118 in fine kc.

Należy rozważyć, czy do umowy zawartej między stronami stosować należy odpowiednio na mocy art. 750 kc przepisy o umowie zlecenia, a zatem także przepis art. 751 kc, który stanowi, iż roszczenie zleceniobiorcy stale lub w zakresie przedsiębiorstwa trudniącego się czynnościami danego rodzaju o zapłatę wynagrodzenia podlega dwuletniemu przedawnieniu. Przepis ten dotyczy jednakże prowadzenia działalności gospodarczej, której powód – ze wskazanych wyżej względów – nie prowadzi. Ponadto odpowiednie zastosowanie przepisów o zleceniu odnosi się do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami. Zatem art. 751 kc nie dotyczy umowy łączącej strony, albowiem nie należy ona do umów objętych przepisem art. 750 kc. Umowa stron z dnia 20.09.2008 r. należy bowiem do umów przewidzianych w art. 160 ust. 3 prawa o szkolnictwie wyższym. Przepis ten w brzmieniu obowiązującym w dniu zawarcia umowy stanowi, iż warunki odpłatności za studia określa umowa zawarta między uczelnią a studentem w formie pisemnej. Umowa ta miała dotyczyć jedynie zasad odpłatności za studia, przy czym zasady pobierania i wysokość opłat w uczelni niepublicznej określa organ wskazany w statucie (art. 99 ust. 4 psw). Wykluczone jest zastosowanie przepisów o umowie zlecenia na skutek odesłania z art. 750 kc do umów o świadczenie usług, gdy są one uregulowane odrębnymi przepisami, innymi słowy, gdy elementy istotne tych umów zostały wystarczająco uregulowane przez inne przepisy, co dotyczy także umowy z dnia 20.09.2008 r. (por. uchwałę SN z dnia 07.05.2009 r., III CZP 20/09, OSNC 2010/1/12, oraz wyrok SN z dnia 12.01. 2007 r, IV CSK 267/06).

Należy nadto rozważyć, czy czesne nie ma charakteru świadczenia okresowego podlegającego również trzyletniemu przedawnieniu. Świadczenie okresowe polega na stałym przekazywaniu przez czas trwania stosunku prawnego pewnej ilości pieniędzy lub innych rzeczy zamiennych w określonych, regularnych odstępach czasu, jednakże nie składających się na z góry określoną całość. Istotną cechą świadczenia okresowego jest także samoistny charakter poszczególnych świadczeń jednostkowych. Świadczenia te nie tworzą całości o znanym od początku rozmiarze. Przewidziana w umowie z dnia 20.09.2008 r. możliwość zapłaty czesnego w miesięcznych ratach nie nadaje mu charakteru świadczenia okresowego. Czesne było ustalane z góry za dany semestr i wyrażone kwotą 2 850 zł. Pozwana mogła je zapłacić w ratach miesięcznych, ale mogła też uiścić czesne za dany semestr lub za dwa semestry. Poszczególne raty składały się przy tym na z góry określoną całość obejmującą jeden semestr. To, że czesne jest opłatą za dany semestr czy dany rok studiów nie czyni go świadczeniem okresowym. Student po upływie semestru lub roku akademickiego może bowiem nie uzyskać promocji na kolejny semestr lub rok. Doświadczenie życiowe wskazuje, że jest to zdarzenie przyszłe i niepewne, zwłaszcza na początku studiów. Obowiązek zapłaty czesnego za kolejny semestr czy rok powstaje bowiem z chwilą uzyskania zaliczenia poprzedniego okresu, promocji na kolejny okres i kontynuowania studiów na danym kierunku.

Należy zatem dojść do wniosku, iż roszczenie powoda o zapłatę czesnego podlega ogólnemu, dziesięcioletniemu terminowi przedawnienia przewidzianego w art. 118 in principio kc, a zatem zarzut przedawnienia tegoż roszczenia podniesiony przez pozwaną uznać należy za niezasadny.

Za niezasadny Sąd uznał również zarzut pozwanej co do braku podstaw do obciążania jej opłatą manipulacyjną w kwocie 20 zł tytułem każdorazowego upomnienia w przypadku opóźnienia w zapłacie czesnego. Wskazać bowiem należy, iż pozwana była wielokrotnie wzywana przez powoda drogą elektroniczną do uiszczenia rat czesnego wobec upływu terminu płatności, zaś jej podstawę naliczenia strony przewidziały w § 5 ust. 2 umowy.

Z tych względów Sąd uwzględnił powództwo i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 970 zł.

Powód zażądał odsetek od tej kwoty od dnia wniesienia pozwu, kiedy to pozwana pozostawała już w opóźnieniu, zatem żądanie odsetek znajduje należyłą podstawę w art. 481 § 1 kc w zw. z art. 476 kc.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc zasądzając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 227 zł obejmującą opłatę od pozwu – 30 zł i wynagrodzenie pełnomocnika - adwokata ustalone zgodnie z § 6.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie – 180 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.